

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/73/2018
Identifikačné číslo spisu:	1315010885
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1315010885.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného W. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2018 v Bratislave dovolanie obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2017 sp. zn. 4To/34/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného W. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 2. februára 2017 sp. zn. 46 T 22/2015 bol obvinený W. K. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 7.02.2015 v čase o 03.14 hod. v obci F. R. na ulici N. K., na príjazdovej ceste, pred rodinným domom s popisným číslom XXXX a č. XXXX, po vzájomnej slovnej hádke s poškodeným Q.L. a Mgr. D.L., odišiel do svojho rodinného domu a vrátil sa späť na príjazdovú cestu so zbraňou, pištoľou, ktorú držal v pravej ruke, a z ktorej jeden až dvakrát vystrelil do vzduchu a následne nato začal mieriť na poškodených so slovami „zabijem Vás, pozabijam Vás, uhní nech môžem toho kokota, chuja (poškodeného) trafiť“, čím vzbudil u poškodených: Q.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, A. a Mgr. D.L., bytom D. XXX/X, A., dôvodnú obavu o ich život a zdravie, najmä vzhľadom na použitie zbrane pri samotnom vyhrázaní sa.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. f), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. súd uložil obvinenému príkaz osobne sa ospravedlniť poškodeným Q.L. a Mgr. D.L..

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zák. súd uložil obvinenému príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených Q.L. a Mgr. D.L., obaja bytom N. K. XXXX, F. R. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a po porade s obhajcom zahlásil obvinený W. K. odvolanie do viny i trestu do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 236). Včas podané odvolanie písomne odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 250 - 265). V dôvodoch odvolania uviedol, že od začiatku trestného stíhania popiera trestnú činnosť, namietal, že súd prvého stupňa nebral do úvahy rozpory vo výpovediach poškodených a skutočnosť, že on bol napadnutý poškodeným, čo potvrdila aj svedkyňa F. V. Namietal tiež nezákonnosť dôkazu kamerového záznamu vyhotoveného poškodeným, ktorým porušil ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b) a § 15 ods. 7 zák. č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov, pretože monitoroval okrem obydlia a pozemkov poškodeného aj verejnú pozemnú komunikáciu a pozemok s časťou jeho obydlia, pričom takto získaval osobné údaje dotknutých osôb. Uvedené porušenie zákona potvrdil aj Úrad na ochranu osobných údajov SR v protokole o kontrole, ako aj vo svojom rozhodnutí z 30. januára 2017, ktoré doložil k odvolaniu. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí 7. novembra 2017 rozsudkom, sp. zn. 4 To 34/2017 (č.l. 306-310) podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), f) ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a náhrade škody.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému W. K., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., A. XXX/X, uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. obvinenému uložil príkaz osobne sa ospravedlniť poškodeným Mgr. D.C. - M. a Q.L..

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 7. novembra 2017, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis rozsudku Krajského súdu v Bratislave obvinený W. K. prevzal 6. februára 2018, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 29. januára 2018, prokurátor ho prevzal 19. januára 2018 a rozhodnutie prevzali i poškodení (č.l. 314 p.v.).

Okresný súd Bratislava III dňa 21. novembra 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného W. K., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Dušana Repáka, ktoré smeruje proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 30. augusta 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g), i) Tr. por. V dôvodoch svojho dovolania (č.l. 331 - 334) obvinený zopakoval argumenty, ktorými odôvodnil svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa. Skutku, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, sa nedopustil. Nepopieral, že došlo medzi ním a poškodeným Q.L. ku konfliktu, ktorý však vyvolal poškodený, ktorý ho fyzicky napadol. Znovu poukázal na rozpory vo výpovediach poškodených a podľa jeho názoru nebolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že sa dopustil žalovaného skutku. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný iba v prípade, ak nie sú žiadne pochybnosti o vine obvineného a v prípade, že vina obvineného nie je dostatočne, jasne a nespochybniteľne preukázaná, musí byť obvinený spod obžaloby oslobodený podľa § 285 Tr. por.

Ďalej namietal nezákonnosť dôkazu - kamerového záznamu, ktorý vyhotovil a predložil poškodený.

Rovnako nezákonný je i znalecký posudok zabezpečený v trestnom konaní. Rozhodnutie je tak založené na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Z toho dôvodu žiadal, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g), i) Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu a vec vrátil na Okresný súd Bratislava III, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania s tým, že sa môžu k dovolaniu obvineného v stanovenej lehote vyjadriť. Uvedenú možnosť prokurátor využil podaním došlým na súd prvého stupňa 28. augusta 2018 (č.l. 331-334). Vo svojom vyjadrení uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je správne a zákonné. Námietky obvineného nenapĺňajú ním uplatnené dovolacie dôvody. Kamerový záznam bol vyhotovený poškodenou osobou na ochranu jej života, zdravia a majetku, nie ako zásah do práv obvineného. Dôkaz bol získaný zákonným spôsobom a na hlavnom pojednávaní vykonaný tiež v súlade so zákonom. Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., obvinený ho žiadnym spôsobom neodôvodnil, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa doručené stranám trestného konania, avšak obvinený ani jeho obhajca na vyjadrenie prokurátora nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený ako prvý uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zjavná a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd zle vykonal dôkazy, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv. Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade

nepostupovali správne pri hodnotení záverov znaleckého posudku a že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa sudy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o skutkové námietky v rámci spôsobu hodnotenia znaleckého posudku, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Použitý kamerový záznam aj podľa názoru dovolacieho súdu treba považovať za plnohodnotný dôkazný prostriedok, ako to správne konštatoval aj odvolací súd v napadnutom rozhodnutí. Obvineným uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú nedôvodné, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Napokon obvinený uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že tento dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Formulácia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorý obvinený W. K. uplatnil znamená, že predpokladom jeho existencie je nesprávna aplikácia hmotného práva - nesprávne hmotnoprávne posúdenie skutku alebo o hmotnoprávne posúdenie inej skutkovej okolnosti. Vykonávanie dôkazov, vrátane ich hodnotenia a vyvedenia skutkových záverov z vykonaných dôkazov však neupravuje hmotné právo, ale predpisy trestného práva procesného, najmä ustanovenie § 2 ods. 10, ods. 12, § 119 a nasl., § 258 a nasl. a § 326 ods. 5 Tr. por. Ak teda obvinený v dovolaní namietal nesprávnosť právneho posúdenia skutku alebo iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie, pričom svoj názor vyvodzoval z nesprávneho hodnotenia dôkazov a chybných skutkových zistení, potom súdom nižšieho stupňa nevytýkal pochybenia pri aplikácii hmotného práva, ale porušenie procesných ustanovení. Porušenie určitých procesných ustanovení síce môže byť tiež dôvodom na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, avšak nie podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou k preskúmaniu všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. V praxi to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je vymedzený v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku súdu druhého stupňa. Popísanému skutkovému stavu, ktorý je v napadnutom rozsudku uvedený, potom zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je evidentné, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného W. K. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.